

عنوان مقاله:

داروی متصل به آنتی بادی (antibody–drug conjugates; ADCs) برای درمان سرطان؛ نکاتی
جهت سنتز ADCs

محل انتشار:

اولین همایش ملی فناوری های نوین در حوزه مهندسی شیمی و علوم زیستی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مقداد عبدالله پورعلی تپه - مرکز تحقیقات بیولوژی سلولی و مولکولی، دانشکده علوم پزشکی لارستان، لارستان، ایران

مجید لطفی نیا - مرکز تحقیقات فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران- آزمایشگاه جامع تحقیقاتی، دانشگاه علوم
پزشکی لارستان، لارستان، ایران

سینا استوار - کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده علوم پزشکی لارستان، لارستان، ایران

خلاصه مقاله:

آنتی بادی متصل به دارو (antibody-drug conjugate; ADC) یک عامل درمانی ضدسرطان است که در آن مولکول آنتی بادی تک دودمانی (monoclonal antibody; mAb) از طریق لینکهای شیمیایی پایدار به داروهای ضدسرطان متصل میشود. این مجموعه یک کلاس دارویی امیدوارکننده برای درمان سرطان می باشد. عدم موفقیت در تولید ADCs کارآمد باعث شد تا دانشمندان استراتژی هایی جدیدی را برای تولید ADCs موثرتر از طریق تولید داروهای ضد سرطانیتر، تعداد کمتر mAbs متصل نشده به دارو و لینکهای پایدارتر به کار گیرند. این تلاش ها سرانجام منجر به تولید ADCs با خواص دارویی بالاتر، شاخص های درمانی مفیدتر و پروفایل ایمنی بیشتر شد. در نهایت، این موفقیت ها با ورود، brentuximab vedotin، gemtuzumab و trastuzumab emtansine و inotuzumab ozogamicin به بازار و همچنین ورود مجدداً gemtuzumab و inotuzumab ozogamicin به بازار (که قبلاً از بازار جمع آوری شده بود) خود را نشان داد. علاوه بر این، نتایج کلینیکی اخیر نشان دهنده افزایش چشمگیر تعداد ADCs در مطالعات بالینی وجود دارد. مقاله حاضر به بررسی ADCs و اجزای اصلی سازنده آنها از جمله mAbs، داروهای سیتوتوکسیک و لینکها می پردازد.

کلمات کلیدی:

آنتی بادی متصل به دارو، آنتی بادی منوکلونال، دارو، لینکر، سرطان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/979343>

